

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 16 0 U 000569 19 Uvp
Banjaluka, 01.07.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi J. J. iz K., B., broj... , koga zastupaju punomoćnici M. D. i D. Z., advokati iz P. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 22.10.2018. godine, tuženog Ministarstva ... , u predmetu registracije preduzetnika, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 000569 19 U od 19.04.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.07.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za privredu i poljoprivredu, Grada P. broj ... od 23.02.2018. godine. Tim prvostepenim rješenjem usvojen je zahtjev I. J. iz P., Ulica B. Ć. broj ... K., za osnivanje preduzetnika pod poslovnim imenom Bazeni i snek bar „Bazeni Mutnik K.“. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je u ponovljenom postupku odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja prvostepenog organa od 23.02.2018. godine, jer je za svoju odluku dao pravilne razloge koji su u cjelini podržani pobijanom presudom. Sud je naveo da je tuženi osporeni akt donio u izvršenju presude broj 16 0 U 000385 18 U od 26.09.2018. godine, na način da je u cjelini ispoštovao upute i primjedbe iz iste, te je kao prvo dao valjano izjašnjenje o tome da poslovno ime novoregistrovanog preduzetnika ne izaziva nikakvu zabunu o identitetu drugog registrovanog preduzetnika, ovdje tužioca, što je vidljivo kako iz opisa djelatnosti („Bazeni i snek bar“ odnosno „Preduzetnička radnja“), tako i iz naziva preduzetnika („Bazeni Mutnik K.“ i „Vodeni park“) koji nemaju sličnosti koja bi mogla dovesti u pitanje načelo isključivosti poslovnog imena. Sud je dalje naveo da se tuženi pravilno izjasnio i o tome da nadležni prvostepeni organ u postupku registracije preduzetnika, koji se zasniva na načelu formalnosti iz člana 2a. tačka v) Zakona o zanatsko-preduzetničkoj djelatnosti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 117/11, 121/12, 67/13 i 44/16 - u daljem tekstu: Zakon), provjerava samo da li je podnosilac zahtjeva, kako to propisuje odredba člana 19. stav 3. Zakona, podnio dokaze o ispunjenosti uslova iz odredbe člana 17. stav 1. tačka a) i b) Zakona, što je ovdje učinjeno, dok

ispunjenost uslova iz tačke v) do d) ove odredbe, koje između ostalog uključuju posjedovanje poslovnog prostora, opreme, sredstava, kadrova i drugog, ne provjerava registracioni, nego inspeksijski organ, jer tako propisuje odredba člana 19. stav 6. u vezi sa odredbom člana 21. stav 5. i 8. Zakona. U tom je pravcu podržano utvrđenje tuženog da je prvostepeni organ rješenje o registraciji od 23.02.2018. godine uredno dostavio nadležnoj inspekciji dana 27.02.2018. godine, o čemu su sada uloženi dokazi - kopija interne dostavne knjige Odsjeka za inspeksijske poslove Grada P., što je i bila uputa iz prethodne presude broj 16 0 U 000385 18 U od 26.09.2018. godine. Konačno, odbijen je prigovor tužioca vezan za nenadležnost tuženog za odlučivanje po žalbi, uz obrazloženje da odredba člana 22. tačka 7. Zakona propisuje da je protiv predmetnog rješenja dozvoljena žalba ministarstvu nadležnom za pretežnu djelatnost koja je predmet registracije, pa s obzirom na to da je pretežna djelatnost registrovanog preduzetnika iz oblasti „sportske, zabavne i rekreativne djelatnosti“, konkretno se radi o pružanju usluga kupanja na bazenu u komercijalne svrhe, a ne ugostiteljska, nesporno je da u drugom stepenu ove upravne stvari nadležan može biti samo tuženi koji je obrađivač Zakona, a nikako Ministarstvo trgovine i turizma Republike Srpske, kako to pogrešno smatra tužilac.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija zakonitost iste zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi istorijat ovog upravnog postupka u kome je presudom broj 16 0 U 000385 18 U od 26.09.2018. godine prethodno bila uvažena tužba i poništeno rješenje tuženog od 16.04.2018. godine, te dodaje da je u ponovnom postupku, bez održavanja ročišta na kojem bi tužilac dodatno obrazložio svoje navode, donesen osporeni akt kojim se žalba odbija. Ostaje kod navoda da je prvostepenim rješenjem od 23.02.2018. godine registrovan preduzetnik pod poslovnim imenom Bazeni i snek bar „Bazeni Mutnik K.“ I.J. s.p. P. sa sjedištem u K., Ulica Mladena Stojanovića bb, iako prvostepeni organ raspolaže podacima i dokazima da tužilac od 04.09.2012. godine ima registrovanu tu preduzetničku djelatnost kao ugostiteljski objekat Snek bar „Vodeni park“ sa istim sjedištem, pri čemu je suštinski najbitnije to što se radi o jednom te istom objektu, u kojem ugostiteljsku djelatnost obavlja tužilac, samo sa drugim podacima o nazivu. Zbog toga je tužilac stava da je za odlučivanje o njegovoj žalbi isključivo nadležno Ministarstvo trgovine i turizma Republike Srpske, a ne tuženi. Zato je smatrao i smatra da je osim odredaba člana 17. i 19. Zakona, prvostepeni organ morao primijeniti i odredbu člana 7. stav 1. Zakona o ugostiteljstvu koja propisuje da za početak rada ugostiteljskog objekta moraju da budu obezbijeđeni poslovni prostor, uređaji, oprema, standardi i uslovi u pogledu zaposlenih lica u skladu sa ovim zakonom. U tom smislu I.J. uz zahtjev nije dostavio dokaze koji se odnose na posjedovanje poslovnog prostora (izvod iz zemljišne knjige, posjedovni list, ugovor o zakupu, odluku suda i slično), pa je njegov zahtjev bio nepotpun i prvostepeni organ nije mogao odobriti registraciju, a da prethodno nije I.J. pozvao na dopunu zahtjeva. Dodaje da citirane odredbe Zakona na koje se pozvao tuženi ne isključuju obavezu registracionog organa da prije nego što odluči o odobravanju i registraciji preduzetničke djelatnosti, utvrdi da li preduzetnik uopšte ispunjava uslove za obavljanje te djelatnosti, a takva obaveza se ne može prenijeti na inspeksijske organe. Posebno ističe da je zbog neriješenih imovinsko-pravnih odnosa I.J., brat tužioca, isto učinio i kada je u pitanju ugostiteljski objekat SUR „Nacionalna kuća Stara bašta“ sa sjedištem u K. Ulica Mladena Stojanovića bb, podnoseći zahtjev kako bi sebe registrovao na istom ovom ugostiteljskom objektu čiji je vlasnik tužilac i koji je kao takav registrovan od 07.11.2012. godine. Dodaje da je i u tom predmetu podnio žalbu koja je odbijena rješenjem Ministarstva trgovine i turizma Republike Srpske, nakon čega je tužilac pokrenuo upravni spor i ishodio presudu Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 000354 18 U od 15.08.2018. godine kojom je tužba uvažena i osporeni akt poništen. Shodno prednjem, ukazuje na dva različita pravna stava istog suda u skoro identičnoj činjeničnoj i pravnoj stvari. Zbog navedenog predlaže da se

zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 1.125,00 KM, sa troškovima takse po odluci suda.

Tuženi koji od donošenja Zakona o republičkoj upravi („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 115/18) egzistira u novom obliku kao Ministarstvo privrede i preduzetništva Republike Srpske, dostavio je odgovor na zahtjev u kojem ističe da ostaje kod navoda iz osporenog akta koje ponavlja, konačno predlažući da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 22.10.2018. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Ispravno sud zaključuje da je tuženi u ponovljenom postupku u cjelini ispoštovao upute iz prethodne presude broj 16 0 U 000385 18 U od 26.09.2018. godine, na način da je dao valjano izjašnjenje u pogledu toga da poslovno ime preduzetnika I.J. ne izaziva nikakvu zabunu o identitetu sa drugim registrovanim preduzetnikom (ovdje tužiocem), kako u pogledu djelatnosti, tako i u pogledu naziva, kao što se pravilno pozivom na odredbe člana 17. stav 1. te 19. stav 3. i 6. u vezi sa odredbom člana 21. stav 5. i 8. Zakona izjasnio da nadležni prvostepeni organ, u postupku registracije, ne vrši provjeru ispunjenosti uslova u pogledu posjedovanja poslovnog prostora, opreme, sredstava, kadrova i drugog, obzirom da je ovo u nadležnosti inspeksijskih organa Grada Prijedora kojima je rješenje o registraciji od 23.02.2018. godine uredno dostavljeno na postupanje dana 27.02.2018. godine.

Suštinski i osnovno je da tužilac pogrešno zaključuje da je prvostepenim rješenjem broj 05-350-27/18 od 23.02.2018. godine I.J. odobreno osnivanje preduzetnika koji će se baviti ugostiteljskom djelatnošću, što nije tačno, jer pretežna djelatnost novoregistrovanog preduzetnika nije ugostiteljstvo, nego rad sportskih objekata, odnosno pružanje usluga kupanja na bazenu u komercijalne svrhe, zbog čega se prilikom registracije ne primjenjuje Zakon o ugostiteljstvu i njegove odredbe vezane za početak rada ugostiteljskih objekata, sada je to odredba člana 8. stav 1. važećeg Zakona o ugostiteljstvu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 45/17), a ne odredba člana 7. stav 1. ranijeg zakona koju citira tužilac u zahtjevu. Iz istih razloga nije osnovan prigovor tužioca da je za rješavanje o njegovoj žalbi nadležno Ministarstvo trgovine i turizma Republike Srpske, kako je to pravilno zaključio tuženi, a podržao nižestepeni sud.

Takođe, nije osnovan prigovor tužioca kojim se ukazuje na „činjenični i pravni identitet“ ove upravne stvari i upravne stvari vezane za registraciju ugostiteljskog objekta, u kome je donesena presuda broj 16 0 U 000354 18 U od 15.08.2018. godine, jer to shodno prednjem izlaganju nisu identični postupci, pri čemu treba dodati da je pomenuta presuda Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 000354 18 U od 15.08.2018. godine, preinačena presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 16 0 U 000354 18 Uvp od 29.12.2020. godine, u kojoj je u pogledu spornog pitanja, vezanog za postupak registracije preduzetnika, iznesen stav koji je identičan stavu iz pobijane presude.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizlazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić